

БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ

АНТИДОПИНГОВИ ПРАВИЛА В СИСТЕМАТА НА БЪЛГАРСКИЯ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ

София, март 2015 г.

ГЛАВА ПЪРВА

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Цел.

Член 1. Целта на настоящите Антидопингови правила е да уредят организацията и контрола за предотвратяване използването на забранени субстанции и забранени методи от футболистите и спортно-техническите лица, както и реда за установяване на нарушенията на антидопинговите правила и налаганите санкции.

Съдържание.

Член 2. Тези Правила се прилагат спрямо футболистите и спортно-техническите лица на Българския футболен съюз (БФС), както и футболистите на национално ниво, които са включени в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център и не са включени в регистър на спортистите за тестване на някоя международна федерация, както и спрямо спортисти, които не са включени в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, но се състезават в спортни прояви и състезания, одобрени от български спортни организации.

Основи.

Член 3. Настоящите Антидопингови Правила на БФС се утвърждават съгласно изискванията на Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност, наричана по-нататък Наредбата (Постановление № 453 от 30.12.2014 г., обн. ДВ бр.2/от 09.01.2015 г) и Световния антидопингов кодекс (Кодекса) на Световната антидопингова агенция (САА).

Член 4. Наредбата се прилага при спазване принципите на съразмерност на наказанието спрямо нарушението и зачитане на човешките права.

ГЛАВА ВТОРА

КОНТРОЛ

Обхват.

Член 5. На допингови контрол в системата на БФС подлежат:

1. Футболистите, картотекирани през съответната спортно-състезателна година на територията на Република България;
2. Футболистите от страните, подписали Допълнителния протокол към

Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, съставен на 12 септември 2002 г. във Варшава (ДВ, бр. 82 от 2005 г.) и ратифициран със закон от Народното събрание (ДВ, бр. 17 от 2005 г.), когато те пребивават на територията на Република България;

3. Футболистите, участващи в международни спортни прояви на територията на Република България, по искане на Международни спортни организации;

4. Футболистите, лишени от състезателни права вследствие на нарушение на антидопинговите правила.

Органи.

Член 6. (1) Национален орган за осъществяване на допингов контрол, превенция и борба срещу допинга в спорта е Антидопинговият център към министъра на младежта и спорта.

(2) Допингов контрол може да бъде извършен и по искане на:

1. Международните футболни организации – Световната футболна асоциация (ФИФА) и Европейската футболна конфедерация (УЕФА);

2. БФС или на футболни клубове – негови членове;

3. Спортна организация, администрираща спорта футбол от страна, подписала Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, осъществяваща състезателна и тренировъчна спортна дейност на територията на Република България.

(3) Искания от БФС за допингов контрол по ал. 2 могат да бъдат отправяни само по спорта футбол и се заплащат съгласно правила и ценоразпис, утвърдени от изпълнителния директор на Антидопинговия център.

Уведомление.

Член 7. БФС е длъжен да известява незабавно Министерството на младежта и спорта, Антидопинговия център и Българския олимпийски комитет при установяване на нарушения на антидопинговите правила от друг контролен орган.

ГЛАВА ТРЕТА

НАРУШЕНИЕ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

Определение.

Член 8. Допингът се определя като проява на едно или повече нарушения на антидопинговите правила, посочени в чл. 9 от тези Правила.

Нарушение на антидопинговите правила.

Член 9. Нарушения на антидопинговите правила съставляват:

1. Наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба на футболист при съобразяване със следните условия и изключения:

а) лично задължение на всеки футболист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции; футболистът носи отговорност за всяка забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, открити във взета от него проба, и не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателно използване от страна на футболиста за установяване на нарушението;

б) достатъчни доказателства за установяване на нарушението има при наличие на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба "А", при условие че футболистът отхвърли правото на анализ на проба "Б" и такъв не се състои, както и при условие че проба "Б" се анализира и резултатът от нейния анализ потвърждава наличието на забранената субстанция или нейните метаболити или маркери, открити в проба "А" на спортиста;

в) с изключение на субстанциите, за които в Списъка на забранените субстанции и методи е определен количествен праг, наличието на каквото и да е количество забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в пробата на футболист съставлява нарушение на антидопинговите правила;

г) като изключение от общото правило на т. 1 Списъкът на забранените субстанции и методи или международните стандарти могат да установяват специални критерии за определяне на забранени субстанции, които могат да бъдат произведени ендогенно;

2. Използването или опитът за използване от футболист на забранена субстанция или забранен метод при съобразяване със следните условия и изключения:

а) лично задължение на всеки футболист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции и не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателно използване от страна на футболиста за установяване на нарушението, свързано с използването на забранена субстанция или забранен метод;

б) дали използването или опитът за използване на забранена субстанция или забранен метод са били успешни или не, е без съществено значение; за установяване извършването на нарушение на антидопинговите правила е достатъчно, че забранената субстанция или забраненият метод са били използвани или е бил направен опит за тяхното използване;

3. Избягване, отказ от участие или неучастие в пробовземането на спортист, без уважителна причина, във вземане на проби след получаване на известие съгласно установеното в Наредбата, или избягване по какъвто и да е друг начин на процедурата по вземане на проби;

4. Нарушаването на изискванията, свързани със задължението на футболиста да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, включително неуспешното подаване на информация за местонахождението и пропуснатите проверки, които се декларират въз основа на правила, съответстващи на посочените в Международния стандарт за тестване; всяка комбинация от 3 пропуснати проверки или неуспешно подаване на информация за местонахождение, извършени в срок от 12 месеца съгласно установеното от антидопинговите организации с юрисдикция върху спортиста, съставлява нарушение на антидопинговите правила;
5. Фалшифицирането или опитът за фалшификация, на която и да е част от процедурата за допингов контрол; всяко компрометиращо процедурата за допингов контрол поведение, което не е включено в определението за забранен метод; фалшифицирането включва (но не само) умишлена намеса или опит за намеса в работата на служител на екип за антидопингов контрол чрез представяне на заблуждаваща информация на антидопингова организация, както сплашване или опит за сплашване на потенциален свидетел.
6. Притежаването на забранени субстанции или забранени методи при съобразяване със следните условия и изключения:
 - а) притежаване на забранена субстанция или забранен метод от футболист по всяко време и на всяко място, освен ако футболистът установи, че притежанието е съгласно разрешение за терапевтична употреба (РТУ), издадено по надлежен ред, или друго приемливо оправдание;
 - б) притежаване на забранена субстанция или забранен метод по време на състезание или извън състезание от длъжностно лице във връзка с футболист, освен ако длъжностното лице докаже, че притежаването е съгласно РТУ , издадено по надлежен ред, или друго приемливо оправдание;
7. Трафикът или опитът за трафик на забранена субстанция или забранен метод;
8. Прилагането или опитът за прилагане на забранена субстанция или забранен метод върху футболист по време на състезание, прилагането или опитът за прилагане върху футболист извън състезание на забранена субстанция или забранен метод, които са забранени извън състезание;
9. Оказване на помощ, насърчаване, подпомагане, подбуждане, сговаряне, прикриване или друго съучастие, включващо нарушение или опит за нарушение на антидопинговите правила, или нарушение на чл. 81, ал. 1 от Наредбата от друго лице;
10. Забранени връзки на футболист или друго лице, подлежащи на проверка от антидопингова организация по професионален или свързан със спорта начин, със спортно-техническо лице при съобразяване с условията и изключенията посочени в чл. 6, ал. 2, т. 10, букви „а“, „б“ и „в“ от Наредбата;

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДОПИНГОВИЯ КОНТРОЛ

Задължения и отговорности на Антидопинговия център, футболистите и други лица.

Член 10. (1) Футболистите, медицинските лица, треньорите и други спортно-технически лица са длъжни да знаят кое съставлява нарушение на антидопинговите правила и кои субстанции и методи са включени в Списъка на забранените субстанции и методи.

(2) Всеки футболист определен за тестване, е длъжен да се яви пред антидопинговите екипи, дори и при отказ от участие във футболната среща или в тренировката.

(3) Определен за тестване футболист се освобождава от председателя на антидопинговия екип и дежурния лекар, когато футболистът е прекратил участието си във футболната среща или тренировката по медицински показания и е транспортиран до лечебно заведение. Председателят на антидопинговия екип и дежурният лекар изпращат писмен доклад за това до изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(4) В случаите, когато футболистът е прекратил участието си в състезанието по медицински показания, на тестване подлежи предварително изтеглена чрез жребий резерва.

(5) Временното отлагане на процедурата за тестване се допуска само в случаите, определени по реда на чл. 29, ал. 3 от Наредбата.

(6) След уведомяване футболистът трябва да бъде съпровождан от член на антидопингов екип през цялото време до завършване на процедурата по вземане на проба.

(7) Футболистите, включени в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, са длъжни да предоставят точна и актуална информация за своето местонахождение посредством интернет базираното пособие за управление на база данни - АДАМС по начин, установен от Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(8) Информацията по ал. 7 се въвежда в срок преди първия ден на всяко тримесечие от началото на календарната година, а при всяка настъпила промяна – незабавно.

(9) Информацията се използва само за целите на планиране, координиране и провеждане на тестване при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и се предоставя на САА и на други антидопингови организации с правомощия да проверяват даден спортист съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА, при условие че тази информация се пази в тайна по всяко време и се унищожавя, след като престане да бъде релевантна за посочените по-горе цели.

(10) Антидопинговият център може по всяко време да изисква допълнителна информация от БФС за местонахождението на отделни

футболисти.

(11) Футболист с наложено наказание, временно отстраняване или лишаване от права подлежи на извънсъстезателно тестване и е длъжен при поискване да предоставя на Антидопинговия център информация за местонахождението си по време на срока на наказанието.

(12) Неподаването на информация за местонахождение посредством АДАМС се счита за неуспешно подаване за целите на чл. 6, ал. 2, т. 4 от Наредбата при условие че са изпълнени условията на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(13) Случаите, при които футболистът не е на разположение за тестване на декларираното от самия него местонахождение, се считат за пропуснати проверки за целите на чл. 6, ал. 2, т. 4 от Наредбата при условие че са изпълнени условията на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(14) Футболист, когото Антидопинговият център е включил в своя Регистър на спортистите за тестване, е длъжен да спазва изискванията на наредбата, включително задължението за подаване на информация за местонахождението си по Международния стандарт за тестване и разследвания на САА, освен ако извести писмено Антидопинговия център, че е прекратил спортно-състезателната си дейност или че е информиран, че не отговаря на критериите за включване в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център.

(15) Футболист, който е извещал писмено Антидопинговия център, че прекратява своята спортно-състезателна дейност, не може да се завърне към такава, освен ако извести Антидопинговия център за това поне 6 месеца преди датата на очакваното си завръщане. За посочения период до действителното завръщане към спортно-състезателна дейност футболистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване без предизвестие, както и при поискване да спазва изискванията за подаване на информация за местонахождението си по Международния стандарт за тестване и разследвания на САА. В посочения шестмесечен период при извършване на извънсъстезателното тестване за възстановяване на състезателните права разходите за анализ и транспорт на пробите на футболиста, за командировки и за възнаграждения на антидопинговите екипи се заплащат от футболиста.

(16) БФС може да определи специфични изисквания за прекратяване на спортно-състезателна дейност и завръщане към нея, различни от тези по ал. 15.

Отговорност на спортистите.

Член 11. (1) Футболистите носят отговорност за всяка забранена субстанция или нейни метаболити или маркери, открити в техните проби, както и за притежаването на ресурси за прилагане на забранен метод.

(2) Футболистите не носят отговорност по ал.1, ако:

1. забранената субстанция, нейните метаболити или маркери не надвишават граничното ниво, определено от Списъка на забранените субстанции и методи на САА или в Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него;
 2. са получили РТУ на откритите забранени субстанции или забранени методи и концентрацията им не надвишава праговите лимити съгласно Списъка на забранените субстанции и методи;
 3. използването на откритата забранена субстанция или забранен метод е следствие от предприети спешни медицински мерки, възпрепятстващи тежки увреждания на футболиста;
- (3) Футболистите са длъжни да информират лекуващите ги лекари за отговорността си по ал.1.

Член 12. (1) За недопускане на нарушение на забраната за използване на допинг в спорта съгласно чл. 45, ал. 2 от Закона за физическото възпитание и спорта, БФС, в качеството си на лицензирана спортна организация, е длъжен да не допуска картотекирани футболисти или длъжностни лица да извършват нарушения на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 2 от Наредбата.

(2) Когато планиран или заявен допингов контрол не е проведен по вина на БФС, всички разходи са за негова сметка.

Задължения на медицинските лица.

Член 13. (1) Медицинските лица, работещи в областта на футбола, при лечение на футболисти са длъжни:

1. да не препоръчват, предписват, дават или прилагат лекарства, съдържащи забранени субстанции, ако те могат да бъдат заменени с други, които не съдържат такива субстанции;
2. да не препоръчват, предписват прилагат или предлагат използването на забранени методи, ако те могат да бъдат заменени с такива, които не са забранени.

(2) Медицинските лица, работещи в областта на футбола, при лечение на футболисти може да не спазят правилата по ал. 1 в случаите на оказване на спешна помощ.

(3) След оказване на спешната помощ по ал. 2 медицинското лице е длъжно незабавно писмено да извести изпълнителния директор на Антидопинговия център и футболиста за приложеното лечение.

Списък на забранените субстанции и методи и разрешения за терапевтична употреба.

Член 14. Световната антидопингова агенция изготвя и публикува като международен стандарт, колкото често е необходимо, но най-малко веднъж годишно, Списък на забранените субстанции и методи, в който се изброяват забранените субстанции и забранените методи.

Член 15. (1) Футболистите, които не са на международно ниво, с документирано заболявания, за които се изисква използване на забранена субстанция или забранен метод, преди използването им са длъжни да подадат в Антидопинговия център молба за РТУ по образец, утвърден от САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център. Наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, използването или опитът за използване на забранена субстанция или забранен метод, притежаването на забранени субстанции и методи и прилагането или опитът за прилагане на забранен метод или забранена субстанция не се считат за нарушения на антидопинговите правила, когато са в съответствие с разпоредбите на приложимо РТУ, издадено съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба на САА.

(2) Разрешения за терапевтична употреба се издават:

1. за футболисти на национално ниво – от изпълнителния директор на Антидопинговия център след становище на комисия за разрешения за терапевтична употреба (КРТУ);

2. за футболисти на международно ниво – от съответната международна футболна организация, освен ако същата не е предоставила това право на Антидопинговия център.

(3) Освен в извънредни случаи футболистите по ал. 2, т. 1 трябва да искат РТУ веднага щом възникне необходимост, във всеки случай (освен при спешни и извънредни събития или когато е приложим чл. 4.3 на Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба на САА) най-малко 30 дни преди следващата футболна среща на футболиста.

(4) БФС предоставя информация на международните футболни организации за окончателно взетите решения относно РТУ.

Антидопингови екипи. Багаж на спортист и спортно-технически персонал.

Член 16. (1) Във връзка с констатиране на нарушения на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 2 от Наредбата членовете на антидопинговия екип имат право да извършват проверка на личния багаж и на вещите на футболистите и длъжностните лица.

(2) При откриване на субстанция при проверката по ал. 1, за която има съмнение, че е включена в Списъка на забранените субстанции и методи, членовете на антидопинговия екип имат право да я изземат за анализ.

(3) За иззетата субстанция по ал. 2 се попълва протокол и субстанцията се изпраща за анализ в акредитирана от САА лаборатория по реда на чл. 34 от Наредбата.

Организация на допингов контрол.

Член 17. Организаторите на футболни срещи, са длъжни да осигурят условия за работа на антидопинговите екипи съгласно Международния

стандарт за тестване и разследвания на САА.

ГЛАВА ПЕТА

ПРОЦЕДУРИ ПО ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

Подбор на футболисти за тестване

Член 18. (1) Антидопинговият център изготвя план за разпределение на проверките.

(2) При тестване на футболисти подборът се извършва, както следва:

1. по време на футболна среща при прояви от Държавния спортен календар:

а) включените в тимовия лист за футболната среща футболисти, определени чрез жребий; изборът не може да бъде разкриван на футболиста до известяването му;

б) председателят на антидопинговия екип има право да подбира футболисти за целево тестване по собствена преценка;

2. извън футболна среща, в това число и на футболисти, вписани в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център:

а) случаен подбор на футболисти, включително такива, изтърпяващи период на лишаване от права или временно отстраняване;

б) целево тестване на футболисти, включително такива, изтърпяващи период на лишаване от права или временно отстраняване.

(3) Тестването по ал.1 е без предизвестие, освен при изключителни обстоятелства.

(4) Когато при извършено по реда на ал. 1 и 2 тестване бъдат установени нарушения на антидопинговите правила от двама или повече футболисти от един и същ отбор, се извършва разширен допингов контрол, който може да обхване всички футболисти от отбора.

Член 19. (1) Тегленето на жребий за определяне на футболисти се извършва от председателя на антидопинговия екип съвместно с делегата на футболната среща и с по един представител на отборите.

(2) Тегленето на жребий за подбор на футболисти се извършва по време на редовната почивка между полувремената.

Вземане на проби.

Член. 20. При известяване за допингов контрол и вземане на проби членовете на антидопинговите екипи са длъжни да се легитимират със служебната карта.

Член 21. (1) По време на футболна среща определените за тестване футболисти се известяват писмено непосредствено след приключване

на участието им в състезанието без предварително известяване (освен при изключителни случаи).

(2) Известието за тестване е част от формуляра за допингов контрол.

Член 22. (1) При провеждане на тестване извън състезание антидопинговите екипи установяват местонахождението на определения футболист и го уведомяват за допинговия контрол, като посочват мястото и времето, определени за даване на допинг пробата. (2) Уведомяването по ал. 1 за тестване трябва да е направено писмено без предварително известяване (освен при изключителни случаи).

Член 23. (1) Стадионът трябва да бъде оборудван със Станция за допингов контрол, в която се извършва вземането на пробите.

(2) Станцията за допингов контрол в професионалния футбол трябва да отговаря на следните изисквания:

1. Да бъде в близост до съблекалните на отборите и до нея да нямат достъп външни лица и представители на медиите;
2. Площта на станцията трябва да бъде поне 20 кв.м. и да включва чакалня, стая за тестове и зона на тоалетната – всички разположени една до друга;
3. Чакалнята може да бъде част от стаята за тестове или да бъде разположена до нея (може да се използва и преграда, разделяща двете помещения). В чакалнята трябва да има достатъчно места за осем души, закачалки за дрехи или шкафчета, като и хладилник;
4. В стаята за тестове трябва да има: маса, четири стола, мивка с течаща вода, заключващ се хладилник и тоалетна (в близост до стаята или в самата стая);
5. Зоната на тоалетната трябва да бъде в стаята за тестове или непосредствено до нея и да има директен достъп до тази стая. В тази зона трябва да има тоалетна чиния, както и мивка с течаща вода.

Задължения на футболиста при вземането на проби.

Член 24. (1) Футболистът, определен за тестване по време на футболна среща, се явява в станцията за допингов контрол незабавно.

(2) Футболистът няма право да напуска станцията за допингов контрол без разрешение от председателя на антидопинговия екип. В случай че получи разрешение за временно напускане на станцията за допингов контрол, футболистът задължително се придружава от член на антидопинговия екип за времето на отсъствието му.

(3) Напускането на станцията за допингов контрол преди даването на пробата се допуска след разрешение на председателя на антидопинговия екип в следните случаи:

1. непосредствено участие в друго състезание;
2. участие в церемония по награждаване;
3. участие в пресконференция;
4. оказване на медицинска помощ;

5. осигуряване на представител, придружител или преводач;
6. представяне на документ за самоличност.

Права на футболиста при вземането на проби.

Член 25. (1) Футболист, определен за тестване, има право да се яви в станцията за допингов контрол с придружител – лекар, треньор или служебно лице, а при международни състезания – и с преводач.

(2) Непълнолетен футболист има право да бъде придружен в станцията за допингов контрол освен от лицата по ал. 1 и от един от законните си представители.

(3) Футболист с увреждания има право да бъде придружен в станцията за допингов контрол освен от лицата по ал. 1 и от лице, посочено от него.

(4) Лицата, придружаващи футболиста, могат да присъстват при процедурата по вземане на пробата, освен при физиологичните действия на спортиста по даване на уринна проба.

(5) Футболистът удостоверява самоличността си с документ за самоличност или акредитационна карта за спортната проява със снимка.

(6) Председателят или член на антидопинговия екип е длъжен да обясни на футболиста и на неговите придружители/представител последователността на действията при процедурата по вземане на пробата.

Действия при положителна проба.

Член 26. (1) Изпълнителният директор на Антидопинговия център известява футболиста чрез БФС и САА за неблагоприятния аналитичен резултат от проба „А“ и за изискването БФС да наложи временно отстраняване на футболиста.

(2) Известието по ал. 1 до БФС е писмено и съдържа дата, час и място за предварително изслушване на футболиста пред Контролно-медицинската комисия и дава разяснение относно:

1. правото на футболиста да приеме неблагоприятния аналитичен резултат;

2. правото на футболиста да поиска в определен от Контролно-медицинската комисия срок да бъде извършен контролен анализ на проба „Б“, което право се счита за отхвърлено, в случай че не постъпи такова искане;

3. разходите по анализа на проба „Б“ са за сметка на футболиста;

4. възможността футболистът, или негов представител, да присъства на отварянето на проба „Б“ в рамките на посочения в Международния стандарт за лаборатории на САА срок при постъпило искане за провеждане на анализа;

5. правото на футболиста да поиска копие на пакета на лабораторните документи, съдържащи информацията, която се изисква съгласно Международния стандарт за лаборатории на САА.

(3) С решение на Дисциплинарната комисия на БФС се налага временното отстраняване на футболиста, като незабавно се уведомява Антидопинговия център. Решението се взема не по-късно от три дни след получаване на известието от Антидопинговия център.

(4) БФС известява футболиста – лично или чрез клуба, за резултата от проба „А“ и за своето решение относно временното му отстраняване.

(5) БФС няма право да разгласява самоличността на футболиста пред трети лица до окончателното потвърждаване на неблагоприятния резултат.

(6) При всички случаи, когато футболист е уведомен за антидопингово нарушение, което не води до задължително временно отстраняване, на футболиста трябва да бъде предложена възможността да приеме временно отстраняване до решаване на въпроса.

Права на футболиста при положителна проба.

Член 27. (1) Футболистът има право да подаде писмена молба по образец до изпълнителния директор на Антидопинговия център и да внесе платежен документ за преведена по сметката на Антидопинговия център сума за всички разходи за извършване на контролен анализ на проба „Б“ в срок до 7 работни дни от получаването от страна на БФС на известието по чл. 26, ал. 2. Ако спортистът не подаде молба в определения срок или приеме неблагоприятния аналитичен резултат, резултатът от анализа на проба „А“ се счита за окончателен и цялата документация по извършения допингов контрол се изпраща от изпълнителния директор на Антидопинговия център на Дисциплинарната комисия.

(2) Молбата се подава на място, по факс или по куриер.

(3) Предварителното изслушване се провежда от Контролно-медицинската комисия при спазване на принципите по чл. 65, ал. 8 от Наредбата в срок не по-дълъг от 7 работни дни.

(4) Предварителното изслушване по време на спортни прояви може по искане на футболиста да се проведе по ускорена процедура – непосредствено след временното му отстраняване.

(5) За провеждането на предварителното изслушване се съставя протокол, който се подписва от футболиста и от членовете на Контролно-медицинската комисия.

Процедури и права на спортиста при изискване на анализ на Проба Б.

Член 28. (1) При поискване от футболиста или от Контролно-медицинската комисия контролният анализ се извършва от Лабораторията за допингов контрол, която насрочва дата и час за този анализ. Изпълнителният директор на Антидопинговия център известява футболиста чрез БФС за датата и часа на контролния анализ.

(2) По искане на футболиста провеждането на контролен анализ на проба „Б“ може да бъде отложено само еднократно след подаване на писмена молба от лицето в Антидопинговия център не по-късно от 24 часа от насрочената дата за контролен анализ на проба „Б“. Лабораторията за допингов контрол насрочва нови дата и час, за които Антидопинговият център известява спортиста чрез БФС. Новата дата за контролен анализ е окончателна. Ако футболистът или упълномощено от него лице не се явят на посочените дата и час, анализът на проба „Б“ се извършва в присъствие на независим свидетел.

(3) При отваряне на проба „Б“ за провеждане на контролен анализ могат да присъстват:

1. спортистът и упълномощено от него лице;
2. представител на БФС и/или на съответната международна футболна организация;
3. изпълнителният директор на Антидопинговия център и член на Контролно-медицинската комисия;
4. директорът на Лабораторията за допингов контрол;
5. представител на Българския олимпийски комитет или на съответния национален олимпийски комитет;
6. преводач.

(4) Футболистът, или упълномощеното от него лице, има право да присъства в лабораторията в продължение на цялата аналитична процедура, при условие че не възпрепятства и не влияе върху процеса на извършването ѝ.

(5) Всички лица, участвали или присъствали при провеждането на анализа на проба „Б“, са длъжни да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод процедурата, до официалното удостоверяване с доклад за резултата от анализа на проба „Б“.

(6) Футболистът или упълномощеното от него лице има право да получи при поискване и срещу заплащане копие от цялата документация по извършените анализи на проба „А“ и проба „Б“.

Временно спиране на правата.

Член 29. (1) Ако анализът на проба „А“ даде неблагоприятен аналитичен резултат за наличие на забранена субстанция, която не е специфична субстанция по смисъла на чл. 14, ал. 4 от Наредбата, и предварителната проверка по чл. 41, ал. 2 от Наредбата не разкрие приложимо РТУ или отклонение от Международния стандарт за тестване и разследвания на САА или от Международния стандарт за лаборатории на САА, което да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат, следва да бъде наложено временно отстраняване незабавно след разглеждането и известието по чл. 43 от Наредбата.

(2) Задължителното временно лишаване от състезателни права може да не бъде наложено, ако спортистът докаже пред Дисциплинарната

комисия, че нарушението вероятно се дължи на замърсен продукт, съдържащ забранена субстанция, която не е обявена на етикета или не може да бъде намерена при адекватно търсене в интернет. Решението на Дисциплинарната комисия за налагане на временното лишаване от състезателни права, въпреки твърдението на спортиста относно замърсен продукт, не може да бъде обжалвано.

(3) За случаите, които не са обхванати от ал. 1 и за които Антидопинговия център взема решение да бъдат представени като явно нарушение на антидопинговите правила, може да бъде наложено временно отстраняване след разглеждането и известяването по ал. 1, но само преди анализ на проба „Б“ или окончателното изслушване по чл. 65 от Наредбата.

(4) Временното лишаване от състезателни права по ал. 1 или 2 може да не бъде наложено, освен ако на футболиста или на лицето бъде дадена:

1. възможност за предварително изслушване преди или съвременно след налагането на временно лишаване от състезателни права;

2. възможност за изслушване по ускорена процедура по чл. 44, ал. 2 от Наредбата съвременно след налагане на временното лишаване от състезателни права.

5. Ако въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат от проба „А“ бъде наложено временно отстраняване, но последвалият анализ на проба „Б“ (в случай че такъв е поискан от футболиста или от антидопинговата организация) не потвърди резултата от анализа на проба „А“, футболистът престава да подлежи на временното отстраняване за нарушение по чл. 6, ал. 2, т. 1 от Наредбата. В случаите, когато футболистът (или неговият отбор) е отстранен от дадено състезание за нарушение по чл. 6, ал. 2, т. 1 от Наредбата, но последвалият анализ на проба „Б“ не потвърди резултата от анализа на проба „А“, футболистът или отборът продължават своето участие в състезанието при възможност да бъдат включени повторно, без това да повлияе на състезанието.

ГЛАВА ШЕСТА

ДИСЦИПЛИНАРНО ПРОИЗВОДСТВО

Разглеждане на въпроси и разрешаване от Дисциплинарната комисия.

Член 30. (1) Дисциплинарната комисия към Българския олимпийски комитет определя вида и размера на наказанията за извършените нарушения на антидопинговите правила. Структурата, съставът и правомощията ѝ са определени в Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност.

(2) Право да отнесат за разглеждане и разрешаване до Дисциплинарната комисия въпроси, свързани с нарушения на антидопинговите правила, имат:

1. футболистът или упълномощено от него лице;
2. БФС;
3. всяко лице, за което е установено, че е извършило нарушение на антидопинговите правила;
4. изпълнителният директор на Антидопинговия център;
5. САА.

(3) Въпросите се отнасят за решаване до Дисциплинарната комисия в срок 7 дни от датата на:

1. издаване на решението на изпълнителния директор на Антидопинговия център – за изпълнителния директор на Антидопинговия център;
2. получаване на известие за издаденото решение на изпълнителния директор на Антидопинговия център – за лицата по ал. 1, т. 1 - 3 и 5.

(4) Лицата по ал. 2, т. 1 и 3 могат да направят писмен отказ от разглеждане на спора и да признаят извършеното нарушение на антидопинговите правила, като приемат предвидените за него санкции. Правото на изслушване може да не бъде спазено при невъзможност на лицето да оспори твърдението на Антидопинговия център или друга антидопингова организация за извършено антидопингово нарушение в рамките на посочения в правилата на Антидопинговия център или антидопинговата организация период.

Изслушване.

Член 31. (1) При изслушвания се спазват следните принципи:

1. своевременно провеждане на изслушването;
2. справедлив и безпристрастен разглеждащ състав;
3. даване право на лицето да бъде представлявано за собствена сметка;
4. гарантиране правото на лицето да бъде информирано своевременно и по справедлив начин относно твърдението, че е нарушило антидопинговите правила;
5. даване право на лицето да се защити срещу обвинението, че е нарушило антидопинговите правила, и съответните му последствия;
6. гарантиране правото на всяка от страните да представя доказателства, в т.ч. да призовава и разпитва свидетели (разглеждащият състав решава по свое усмотрение дали да приема свидетелски показания по телефона или в писмен вид);
7. даване право на лицето да ползва преводач по време на изслушването, като самоличността на преводача и отговорността за заплащане на услугите му се определят от разглеждащия състав;
8. своевременно издаване на писмено мотивирано решение, съдържащо разяснение на причината/причините за налагане на съответния срок за лишаване от права.

Член 32. (1) За насрочването на първото заседание страните за изслушване се известяват писмено в срок до 3 дни преди датата на

заседанието.

(2) Разглеждащият състав може да отлага изслушване. За следващите заседания страните се информират сами.

(3) Всяка от страните в производството има правото да представя писмени и устни доказателства, в т.ч. да призовава и да разпитва свидетели, както и да взема становища по представените от другата страна доводи и доказателства.

(4) Фактите, свързани с нарушенията на антидопинговите правила, могат да бъдат установени посредством всякакви надеждни доказателствени средства, включително самопризнания. По молба на едната страна в производството разглеждащият състав може да изиска от другата страна да представи притежаван от нея документ, а страната, която иска документа, обяснява неговото значение за производството.

(5) За заседанията на състава на Дисциплинарната комисия се води писмен протокол. При поискване страните могат да получат копие от протокола.

(6) Решенията на състава се вземат с мнозинство. Решението е писмено и съдържа дата, подписи и мотиви.

Обжалване.

Член 33. (1) Решенията на Дисциплинарната комисия към БОК, на изпълнителния директор на Антидопинговия център, на Дисциплинарната комисия на БФС и на Българския спортен арбитраж могат да бъдат обжалвани, като обжалването не спира изпълнението им, освен ако апелативният орган реши друго. Обхватът на обжалване включва всички въпроси, отнасящи се до материята, и по никакъв начин не е ограничен до първоначално разгледаните на по-предишна инстанция въпроси.

(2) Видовете решения, които могат да се обжалват по реда на този член, са посочени изчерпателно в чл. 66, ал.3, т.1-15 от Наредбата.

(3) Право на обжалване имат:

1. при обжалването по дела на футболисти на международно ниво:

а) футболистът или съответното друго лице – субект на обжалваното решение;

б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;

в) БФС;

2. при обжалването по дела на футболисти на национално ниво:

а) футболистът или съответното друго лице – субект на обжалваното решение;

б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;

в) БФС;

(4) Сроковете за обжалване са, както следва:

1. решенията на Дисциплинарната комисия, на изпълнителния

директор на Антидопинговия център и на Дисциплинарната комисия на БФС могат да бъдат обжалвани пред Българския спортен арбитраж в качеството му на апелативна инстанция в рамките на 14 дни от получаването им;

2. срокът за обжалване пред Спортния арбитражен съд в Лозана е 21 дни считано от датата на получаване на решението от обжалващата страна.

Налагане на санкции на футболисти и на други лица за нарушения на антидопинговите правила.

Член 34. (1) Санкциите на футболисти и други лица по Наредбата се налагат независимо от имуществената, административнонаказателната или наказателната отговорност, ако такава се предвижда в друг нормативен акт.

(2) Всяка санкция подлежи на публично разкриване, с изключение на установено нарушение, извършено от непълнолетен.

Член 35. (1) Ако повече от двама футболисти в отбор бъдат признати за виновни в извършване на нарушение на антидопинговите правила във връзка с конкретна футболна проява, в допълнение към санкциите за нарушителите могат да се наложат санкции на целия отбор – по преценка на ръководния орган на проявата.

(2) При условие, че повече от един футболист от отбор е известен по реда за нарушение на антидопинговите правила във връзка с дадена футболна проява, нейният ръководен орган провежда подходящо целево тестване на отбора през периода на проявата.

(3) Ръководният орган на футболната проява може да установи по-строги последици за футболните отбори от предвидените за целите на проявата.

Член 36. (1) Ако футболистът или друго лице прекрати спортната си кариера преди края на процедура по управление на резултати, Антидопинговият център си запазва правото да я доведе докрай. Ако футболистът или друго лице прекрати спортната си кариера преди началото на процедурата по управление на резултати, за чието провеждане Антидопинговият център притежава правомощия, Антидопинговият център запазва правото на провеждане на тази процедура.

(2) Като условие за възстановяване на статута си в края на срока за лишаване от права футболистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, провеждано от Антидопинговия център, от БФС или от която и да е антидопингова организация с правомощия за провеждане на тестване, а при поискване – да предоставя актуални и точни данни за своето местонахождение.

(3) Ако лишен от права футболист, който прекратява спортната си кариера, но на по-късен етап поиска да бъде възстановен, той няма право да се състезава в международни и национални спортни прояви,

преди да е известил писмено с шестмесечно предизвестие Антидопинговия център, съответната лицензирана спортна организация и международната федерация.

Член 37. Дисциплинарната комисия на БФС взема решение за налагане на определеното от Дисциплинарната комисия на БОК наказание. Решението се взема в 15-дневен срок, като препис от него се изпраща на: Антидопинговия център, министъра на младежта и спорта, Българския олимпийски комитет, САА, ФИФА и УЕФА.

Член 38. Българския футболен съюз е органът, изпълняващ влезлите в сила решения за налагане санкции на лица от системата на БФС, извършили нарушения на антидопинговите правила по реда и условията на Дисциплинарния правилник.

Поверителност.

Член 39. Организацияте получатели са длъжни да не разкриват информацията по чл. 91 или 92 от Наредбата, освен пред национален олимпийски комитет, национална федерация и отбор в отборните спортове, докато отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация публично я разкрие или не я разкрие, при условията на чл. 91 от Наредбата.

ГЛАВА СЕДМА

АДМИНИСТРАТИВНО-НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 40. (1) На футболните клубове-членове на БФС, допуснали нарушение на антидопинговите правила се налагат следните наказания:

1. имуществена санкция в размер 1000 лв., ако на картотекиран в отбор на клуба футболист, лекар, медицинско или длъжностно лице от клуба, е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила;

2. имуществена санкция в размер 2000 лв., ако до две години от налагане на санкцията по т. 1 на картотекиран в отбор на клуба футболист, лекар, медицинско или длъжностно лице от клуба е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила, което за клуба се явява второ.

3. имуществена санкция в размер 3000 лв., ако до две години от налагане на санкцията по т. 1 на картотекиран в отбор на клуба футболист, лекар, медицинско или длъжностно лице от клуба е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила, което за организацията се явява трето или следващо.

(2) В случая по ал. 1, т. 3 БФС може да отнеме лиценза на клуба.

(3) Санкциите по ал. 1 се налагат с решение на Дисциплинарната

комисия на БФС. За обжалването на решението се прилагат разпоредбите на Дисциплинарния правилник на БФС.

(4) Санкцията по ал. 2 се налага с решение на Лицензионната комисия на БФС. За обжалването на решението се прилагат разпоредбите на Наредбата за национално клубно лицензиране на БФС.

Член 41. Финансови санкции на футболисти могат да бъдат налагани само в случаите, когато вече е бил наложен максималният период на лишаване от състезателни права. Възстановяване на разходите или изплащането на финансова санкция не могат да се считат за основание за намаляване на периода на лишаване от права или друга санкция съгласно Кодекса.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. При непълноти или противоречие на Антидопинговите правила на БФС с Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност се прилагат нормите на Наредбата и Световния антидопингов кодекс при спазване на принципите за тяхното тълкуване и прилагане.

§ 2. Списъкът на забранените субстанции и методи по чл. 14, ал. 3 от Наредбата е неразделна част от настоящите Антидопингови Правила.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Тези Правила са приети на основание чл. 12, ал. 1 от Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност (*Обн. ДВ. бр. 2 от 9 януари 2015г.*) с Решение на ИК на БФС по т. 4 от Протокол № 2 от 28 март 2015 г.

§ 4. Отменят се Правилата за осъществяване на допингов контрол, приети с Решение на ИК на БФС от 28 юли 2011 г., доп. с Решение от 21 май 2012 г.

§ 5. Процедурите, започнали до влизането в сила на тези Правила се довършват по досегашния ред с изключение на процедурите разписани в Наредбата.

§ 6. Антидопинговите правила влизат в сила от датата на приемането.